

וגר חתול עם כלב?

כלבוטק

מאת

ד"ר יקותיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

חתולה מחפשת בית

שלום, מיארו לכם,

זו אני, תמר, החתולה שבתמונה. לפני כמה ימים היו לי כל הסיבות שבעולם להיות מאושרת — נולדתי בבית של אוהבי חיות, היה לי מזון בשפע, מקום חם ובטוח לישון בו, ולהן גורים יפהפיים עליזה: חמש אימות, ולחן גורים יפהפיים — זכרים ונקבות — כולם מטופחים ונקיים כמוני. אלא שבעלי-הבית שלנו חייבים לעקור מבייתם רחבי-הימים לדירה קטנה ומצומצמת, שבה קשה להעלות על הדעת חיים נוחים למישפחה כמוני.

בוודאי הבין, מי שקרא עד כאן, כי אני מחפשת לי בית חדש, ואם המאמץ ירצה בי ובעוד אחד או אחת ממישפחת, מובטחת לו חברה ידידותית מאין כמותה. נא לפנות למערכת העולם הזה, בבקשה לאמץ את תמר.

זו לא שיטה!

את הידיעה הבאה העתקנו מאחד מעיר תוניסיה הערב: "ירה בכלב ופגע בנגר", פקח עירייה, שבא ביום ו' בבוקר לבדוק את אביזרי הבטיחות בנגרייה באיזור התעשייה החדש בראשון-לציון, שלף את אקדחו, ירה בכלב-שמירה שהיה קשור במקום, ופצע את בעל הנגרייה בן ה-63 באותו כדור.

המיקרה אירע אחרי שהפקח נכנס ל־שטח הנגרייה ונבהל מנביחות כלב שהיה קשור, אך התקרב עד קצה השושרת, הפקה נעצר לחקירה, ואחרי שמסר הודעה על המיקרה שוחרר בערבות עצמית.

המיקרה המוזעזע בוודאי לא היה מגיע אל כותרות העיתונים, אילו היה הקורבן אחד — הכלב. אין זה מיקרה ראשון בסוגו, ואנו חוששים שמא לא יהיה האחרון. המדאיגה מכל היא העובדה, שהכלב היה קשור ועשה את המוטל עליו, הוא נבח בהתקרב אליו הור. הור — מדוע ירה באקדחו כשראה כי הכלב היה קשור? האם חשבו את המוטל עליו, הוא נבח המתאימות על העובדה שמי במלתן

התמונה המוצגת בזה אינה אוטופיה, כי אם תשובה לכמה שאלות של קוראים שהגיעו לאחרונה למערכת כלבוטק, וכולן זהות: האם אפשר לגדל חתול וכלב בכפיפה אחת בלי שתפרוץ מילחמת-אזרחים?

ובכן, אם תרצו אין זו אגדה. אומנם, מימי-ימימה רווחת לה הידיעה, כי הכלב ירדוף תמיד אחרי החתול במטרה להשמידו. אבל, מסתבר שלא כך הוא. בבתים רבים גדלים כלבים וחתולים בהרמוניה מושלמת, ולא אחת קרה שכלבה הניקה את גור החתולים יחד עם גוריה שלה במסירות ובאהבה. כי אחרי הכל, בעלי-הבית, המגדל את חיות-הבית, הוא ראש העדר ועל פיו יישק דבר. הוא המכתיב לכלב מה טוב ומה רע, והכלב צריך להישמע לו ולהתנהג בהתאם.

אם יש בביתך כלב והחלטת להכניס חתול (לפעמים נחלקים בעלי-הבית בטעמים לגבי חיות-מחמד: האחד אוהב כלבים והשני משתגע דווקא אחרי חתולים), כדאי שתנהג כך:

1. קח גור חתולים צעיר, הוא אשר יצטרך להתאקלם בבית ולהתרגל לדייריו, בין אם אלה הולכים על שתיים או על ארבע. תחילה תהיה אומנם רתיעה של החתול מן הכלב — הכלב לא ירדוף אחרי החתול מייד — אבל התגובה המזוהה שתהיה לחתול, היא שתגרה את יצר הרדיפה או התוקפנות של הכלב. דרך אגב, יצר הרדיפה של הכלב אינו מוגבל לחתולים בלבד, הוא עשוי לרדוף גם אחרי חיות אחרות.

בעזרת חינוך אפשר לשלוט בו, במיוחד כשמדובר בגור חתולים קטן שבא הביתה, ובעל-הבית, שהוא ראש העדר, נותן לכלבו להבין שהחתול רצוי במישפחה.

2. בשלושה עד ארבעה הימים הראשונים תפקחו עליהם עין, עד שיתברר כי גם אם החתול קופץ על הכלב — הכלב אינו

מגיב, הם יתחילו לשחק בידי, ואז אפשר בהחלט להשאירם לנפשם וללכת לקולנוע. 3. את מזון החתול יש לשים תמיד גבוה יותר, כי הכלב אוכל כמות רבה יותר ובמהירות גדולה יותר מן החתול. אם המזון יעמוד בגובה שווה, הכלב יחסל את המזון שנועד לשניהם. אם לכל אחד יהיה הגובה שלו, יימנעו חילוקי-דעות בנושא.

4. כדאי גם כדאי להביא חתול כשהכלב שבבית כבר נמצא בו שנתיים ויותר. לכלב צעיר קשה יותר לקבל את הדייר החדש, כי הוא פחות בטוח בעצמו. והיה, והחתול הוא הראשון בבית, יהיה

לו קשה הרבה יותר לקבל כלב, מאחר שהחתול יהיה מבוגר ומתון, והכלב נוטה למישחק, כדרכו של גור בריא, צפוייה הסצינה הבאה: החתול יקפוץ למעלה על-פי טבעו, הכלב שיחשוב שהוא רוצה לשחק אתו יתחיל לנבוח, והחתול לא יענה לו. במשך הזמן זה יעלה את חמתו של הכלב ואז יופר שלום-הבית. רק כעבור זמן ארוך יותר, כשהכלב יגיע לגיל שנה או יותר, יהיה איוון מסויים. אך, כמובן, אין בעניין זה כללי-זהב שאין לערערם: צריך להכיר את אופיו של הדייר הראשון, ולהתייעץ עם רופא לחיות-בית.

הגנבים באים שוב

גם שורות אלה הן כורח השעה. החלטנו לפרסמן עקב תלונות רבות שהגיעו למדור כלבוטק מאזורי ראשון-לציון, רחובות ונחלת-יהודה.

כידוע, אחד מיעודיו של הכלב הוא שמירה. רבים מהזיקים בכלבים כדי להריע מפני גנבים. גם אם כלב לא יתקוף, הוא ינבח, ודי בנביחה עזה להזעקה. אלא שגם הגנבים יודעים זאת, ולאחרונה התייחילו להכשיר את השטח.

כך, כמה ימים לפני הפריצה, הם מרעיי לים את הכלב להשומר על בית-הקורבן. עד שיקחו כלב חדש, הם יודעים, עומדים לרשותם כמה ימי שלוה, והם יכולים לפעול בנחת.

לכן, אם חלילה הורעל כלבך, קיימת אפשרות סבירה שזהו אור אדום — אתה עלול להיות קורבן לשוד. אם כלבך מחוץ לבית, הגן עליו ומנע ממנו יסורים, שים זמם לפיו, הוא יוכל לשתות מים, אך לא יהיה הפקר להרעלות מטוג זה ואחרות.

לווטרינאר, "ואז סגרתי אותו בקצה אחר של הדירה כדי שאוכל להמשיך ולהתאמן באי-מפריע, אבל במשך הזמן תוקפנותו של הכלב גדלה, ובעת שהייתי מנגנת היה נובח בזעם, דופק והולם על הדלת, ומר-יעש שמיים וארץ.

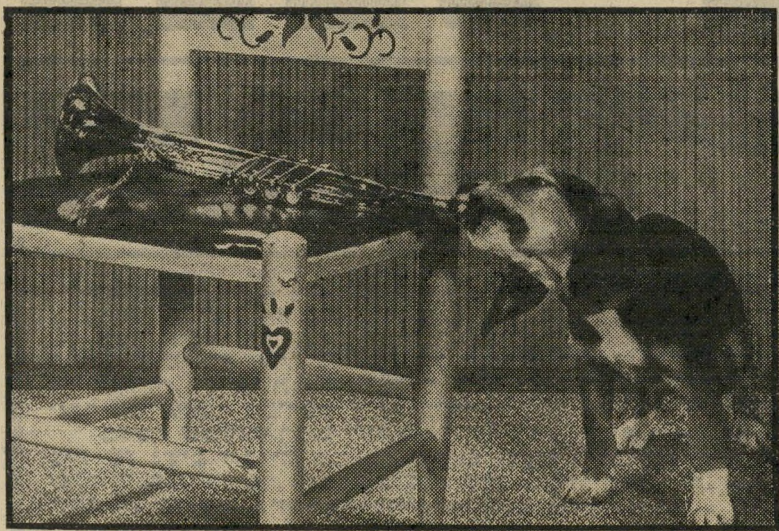
כשהגיע לגיל שנה, התחיל לבטא את מחאתו בנשיכה ברגלי. פשוט היה תופס ונושך, הנשיכה היתה קצרה, וכאשר לאתי ריה הפסקתי לנגן היה מלא חביבות אלי. הבנתי שהנשיכה קשורה לפסנתר". וכך, בעזרת הרופא, התחיל המעקב, ומה הסתבר? שהכלב היה מוסיקלי כלי-כך, עד שנשך רק בהישמע תו אחד ויחיד — "רה". רק נשמע "רה", והוא היה קופץ ונושך.

באין-ברירה, ובהמלצה רפואית, חעבירה הפסנתרנית את הכלב בעל השמיעה האבי-סולוית לידרה ציינת.

סיפור ברה מג'ור

כלב שיהיה בן דמותה — "מה המוד, עליו ומשעשע יותר מקוקר-ספאניל ג'ינג'י, בדיוק כמוך?" יעצה לה ידידה. הלכה פסנתרניתנו ורכשה לעצמה גור

זהו סיפור ברה מג'ור. היה היתה, לא הרחק מחלוננו, פסנתרנית עולה. הפסנתר שניצב בדירתה הפאסטור רלית היה בשבילה גם תחביב וגם לתם.

של קוקר-ספאניל יפהפה, עם תעודות-יוחסין מכובדות. הגידול היה קשה, הכלבלב שובב וצעיר וכילה את מירצו בחפצים רבים ובכמה כורסות-קטיפה, אבל הגברת לא אמרה נואש. הוא יגדל, יתבגר, והכל יתיישב במקומו.

אבל בהגיעו לבגרות מינית, החל הכלב מגלה מודעות מוסיקלית. ולאוו דווקא חיובית, כשאך בקעו צלילים מסויימים מן הפסנתר, היה מגיב בנביחות, תחילה היה מגיב בסתם בנביחות, סיפרה הפסנתרנית

והיא הקדישה לו שעות רבות, מדי יום-ביום. לימים החליטה שהיא מאמצת לעצמה כלב, והיא, שהייתה דקת-גו וחביבה, רצתה

כלי-הרג בידי הפקחים? שיש גם צורך בתירגול מתאים ובהדרכה נכונה?

או שמא המעשה הנכון הוא פקחים קשורים למלונות וכלבים מאומנים היטב המוכנים לתקוף רק בעת הצורך? רק בעת הצורך!